

magten til at søge at sætte Grænse for, at det ganske usædvanligt store Udbytte, som mange Selskaber har indvundet i Følge af Krigsforholdene, finder umiddelbar Anvendelse til Fordeling af mægtige Dividender blandt Aktionærerne. Saavel af Hensyn til dansk Skibsfarts fremtidige Stilling som ogsaa for at bidrage til at hindre, at en vidtgaaende under de nuværende Forhold særlig farefuld Spekulationslyst yderligere hidses, vil forebyggende Forholdsregler formentlig være paa deres Plads. Kommissionen skal ud fra denne Betragtning henstille til Regeringens Overvejelse, at der søges udvirket Lovhjemmel for et Tillæg til Lov af 10. Maj 1915 om en overordentlig Indkomstskat til Staten, hvorved det bestemmes, at Aktieselskaber, der — under hvilken som helst Form — lader Aktionærerne tilflyde et Udbytte for Regnskabsaarene 1915 og 1916, der overstiger en vis Størrelse, f. Eks. 20 pCt. af Aktiekapitalen — og som tillige, i et nærmere bestemt Omfang, overstiger det gennemsnitlige Udbytte i de sidste Aar før Krigen —, skal tilsvare Staten et Beløb i Skat, der bestemmes ved Størrelsen af det Beløb, der udredes til Aktionærerne ud over 20 pCt., og saaledes, at Skatteprocenten fastsættes i progressivt Forhold til den til Aktionærerne udrede Procent. Det henstilles, at der ved den nærmere Udformning af de herhen hørende Regler bliver taget fornødent Hensyn til, at Afgiften ikke kommer til at lægge en uforholdsmæssig stor Byrde paa saadanne Selskaber, som arbejder med en i Forhold til deres samlede Midler ringe Aktiekapital. Et Medlem af Kommissionen (P. Th. Nielsen), forbeholder sig sin Stilling til de i den nærværende Indstilling omhandlede Spørgsmaal“.

Man vil altsaa se, at Kommissionen med Undtagelse af mig rettede denne Indstilling til Indenrigsministeren. Jeg havde paa det Tidspunkt, da Sagen behandledes, mine Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at gøre det. Sagen skulde behandles i det samme Møde, hvori den blev forelagt, og Spørgsmaalet var vanskeligt at overse, men saa meget forekom det i alt Fald mig, at man kunde overse, at Følgen af at gøre dette Skridt vilde blive, at de Aktieselskaber, der nøjedes med at udbetale 20 pCt. til deres Aktionærer, vilde slippe helt fri for yderligere Skat end efter den gældende Lov af det Beløb, de i øvrigt maatte have indvundet. Et Aktieselskab som „Vesterhavet“, der af den indbetalte Aktiekapital havde kunnet give 500 pCt. eller af

den Aktiekapital, der stod opført, 250 pCt., men har nøjedes med at give 20 pCt., vilde ikke være blevet ramt af den forhøjede Skat, som her foreslaas, hvis man havde fulgt Prisreguleringskommissionens Flertal. Og saa vil det yderligere Udbytte overhovedet ikke blive ramt, for Aktionærerne faar det ikke udbetalt, og som Følge deraf bliver det ikke ramt ved deres Kommuneskat eller ved deres personlige Statsskat. Det blev fremstillet i Prisreguleringskommissionen som en meget prisværdig Foranstaltning, der kun havde til Hensigt, at disse Selskaber skulde konsolidere sig, købe nye Skibe, og hvad der nu kunde siges. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at de nye Skibe, der skulde bygges, er begrænsede til dem, der i Forvejen var bestilte. Det reelle Resultat vilde være blevet, at de Selskaber, som kunde have givet et saa svimlende Udbytte, vilde være blevet fri for at betale en Del af den Skat, som det tilkommer dem at betale, og somde i alt Fald nu kommer til at betale. Det glædede mig derfor, da jeg nogle Dage efter saa, at Finansministeren havde ladet sig interviewe, og at Interviewet i „Nationaltidende“ var gengivet saaledes: „Under de Overvejelser, der i Finansministeriet har fundet Sted angaaende Forelæggelse af Forslag til Ændringer i Loven om den overordentlige Indkomstskat, har et saadant Spørgsmaal“ — altsaa om Dividendegrænse og Krav om store Henlæggelser — „ikke været rejst, og jeg skulde tvivle om, at man vil rejse det“.

Finansministeren tog altsaa ikke den Henstilling fra Prisreguleringskommissionen til Følge, og, som sagt, det forekommer mig, at naar man ser rigtigt efter, var det Forslag, som Direktør Heilbuth kæmpede saa varmt for den Gang, maaske, naar alt kommer til alt, ikke saa uegennyttigt, som det kunde se ud til. Jeg synes, der havde været Anledning til at gaa noget højere op med Procenten, men jeg ser vel, at det nytter ikke at rejse Kravet nu, fordi jeg hører, at Sagen skal gennemføres her i Tinget allerede i Dag. Jeg takker, som sagt, Udvalget, fordi det dog er gaaet til de 25 pCt., men jeg har ikke kunnet undlade at udtale, at jeg vilde have ønsket, man var gaaet endnu videre, det vilde have været fuldkomment forsvarligt.

Den fungerende Finansminister (C. Hage): Ved de i Udvalget stillede Ændringsforslag, hvorom alle er enige, behøver jeg ikke at opholde mig synderligt.